

Dömeke Savaşı için yazılan şiiirler arasında vatan sairri Namık Kemal'in oğlu Ali Ekrem Bolayır'ın yazdığı " VASIYET " şiiri unutulabilir mi?

Vasiyet

Ali Ekrem Bolayır

Dömeke Savaşı için yazılan şiirler arasında vatan sairî Namık Kemal'in oğlu Ali Ekrem Bolayır'ın yazdığı " VASIYET " şiiri unutulabilir mi?

VASIYET

Donukça bir fenerin nur saçan civarında

Çadırların arasında, serinde, rahatta Nöbet

değiştirilen bir ferahlı saatte Aga9h bir

tepenin kuytu bir kenarında Bulustular iki

hemşehri kahraman asker: Çemizgezekli

Memişle bölük emini Ömer.

Gel arkadaş-. Bakalım gel şu mektubu anlat..

Babam nasıl?

— İyidir..

k şükür.. Nasıl Eminem?

Yeminlidir, bana korkma yalan demez ki ninem

Çarık takındığımız gün ağırca hasta idi

— Memiş, eğer ben Ölürsem sakın acınma! dedi.

— Baban selâm ediyor. Dal taban selâm ediyor,

Bekir selâm ediyor. Pehlivan selâm ediyor.

Ninen selâm ediyor, animi kızların hattâ..

Çoban selâm ediyor..

— Bak hele! diyindi bana Bizim kadın nice olmuş?.

Bizim kadın, Emine!.

— Bekir nişanlanıyormuş,

Beyırmagı taşmış

Sular yeşil höyüğün, üstünü basıp aşmış!.

— Yoğundu.. Amma Suhâ! Coşkun olmalı bu sene.

Kızılıpınar bu kadar taşma dıydı. Sen de hele

Su mektubu bitir artık; bizim kadın nicedir?

— Memiş durundu..

— Bırak, ben tamam sekiz gecedir

Düşümde görmedim artık.

— Bu yıl da Sazlı İle Çekirge çok düşüyormuş,

Öğen hele yoğ imiş..

Ağılda üç koyun ölmüş, sıcak biraz çoğ imiş.

Senin buza büyümüş, gök ağaç çiçek açmış

Zavall ı Çöp Hasan'ın kır tayı dağa kaçmış.

İmam dua okumuş cenge, Ha selam ediyor.

Çakır selam ediyor, Mustafa selam ediyor. -

Bırak bırak. Yetişir. Anladık.

- Selam ediyor.

- Ne saklıyon bana sen?

Anlamam mı halinden.

Bizim kadın diyiver, di... Düşümde gördüm ben.

Memiş, O namı ufalmış vücudu heykel er. O dağ

kadar topa karşı Göğüs geren asker Yıkıldı

yıldırımından şu gizli bir haberin Ezildi koptu

yerinden o kahraman yüreği Yürekte bir acı var.

Karşısında sevdiceği Garip. Can veriyor

zannolundu. Sordu yine. Bizim kadın gidivermiş.

Değil mi ah Emine? Biraz da ağladı, kalbinde bir

melal helecan. Elemli ruh kuşu göğsünde

eğliyordu figan Şafak henüz söküyordu. Hazin

bir ince gülüş Çocukça bir bakışın şevki nurlu bir

dökülüş Ağaçların arasından, çadırlar üstünden

Süzüldü geldi, güzel bir hayale dalmış iken. O

gamlı askerin alnına konmuştu askerin birden.

Emin imiş gibi Allah'a varmasından onun

Semaya en acı hamdeyle, toprağa kinle Bakıp

vasiyyetini başlamıştı takrire

- Şehit olursa eğer kimse bir şey almayacak

Ne malı var bu fakirin, beş on koyun, kösemen.

Biraz ekin, buzağı, kağrı, bir de sazlı dere. Bu

şeylerin birisi arkasında kalmayacak Ne var, ne

yoksa satıp savmalı. Bahasıyla.

Emine'ye yakışır bir taş almalıdır emeli. Kızıl
boya, sarı altın yazıyla süslenmeli. Taşın yüzünde
kılınç resmi olmalı mutlak. Memiş nefer mi, ya
zabit mi kim bakıp soracak. Bir ince süngü
yapılmış ki M9 değilse bile.

- Bir asmacık dikiversin babam. Fidan salsın.

Bi danecik Eminem tanesinde hoş kalsın
İmam efendiye söylen ki, Hak rızası için.
Mezarcının başucunda üç ayda bir akşam. Bir "
Amme " cik okusun. Bir yanık ilahi desin.
Kadıncağız gidiverdi.

- Şuna bakındı tamam

Memiş sen ağlar isen şimdilik kaçıp giderip.
Sıra sıra dolacakken selam sabahlar ama.
Çalındı bir boru.

- Kak, kak Memiş. Silah başına

Memiş o mektubu boğmuştu şimdi gözyaşına.
Kıvırdı koynuna koydu. Yürekte aşk-ı hüda
Şehadet izleri yüzde. Atıldı meydan
Kavuşmak isteyerek, Ahirette canana